

szerkeszti őket, a fegyelem építi meg belső arányaikat. Kalász Márton versei modern líránknak ahhoz a változathoz tartoznak, amely nem bíz mindent a költői inven-
cióra és a metaforikus fogalmazásra, hanem számol a kompozíciónak és maguknak a
szavaknak az információs és evokatív lehetőségeivel is. Jól fejezi ki ezt a költői
programot az a négy soros, epigrammatikus tömörségű vers, amely az érett Kalász-
líra költészettanának is felfogható: „Nem lazíthat ügyemen senki. / A versekben
mindent szabad. / S legnehezebb kiverelkedni / érdes világosságomat” (Négy sor).

Ennek a poétikának a költői eszközei jelennek meg azután az utóbbi évek ver-
seiben. Gondolati-filozófiai mondanivaló, a legfőbb kategóriák — élet, szerelem,
haza, emberiség — költői summázásának igénye, a szavaknak is súlyt adó fegyel-
mezett fogalmazás építi ezeket a verseket. Átaluk vált Kalász Márton új líránk
rokonszenves egyéniségévé, nemzedékének egyik legjobb költőjévé, aki már rég
egyre emelkedő saját útját járja. (Magvető Könyvkiadó, 1970.)

POMOGÁTS BÉLA

FÜLÖP ANTAL ANDOR: ÖNARCKEP